

Lomanský Nepravidelník

Ročník IV

2017

06/ 24.6. 2017 Kouzelníci – příroda x člověk

pole u Třemošné I

pole u Třemošné II

Věřte nevěřte, občas přemýšlím. ☺ Při pohledu na tuto krásu jsem si vzpomněla na pole a louky mého dětství. Pole sice nebyla taková jako zde, ale jistě v nich kvetly vlčí máky a chrpy, také koukoly. Klasická květena luk a lučních kytic byly kopretiny, zvonky a kohoutek luční. Veliká krása to byla a zemědělcům těch pár květů nevadilo. Všechno vyrostlo tak, jak mělo. Z dlouhých stébel žita jsme si vyráběli brčka, dnes jsou plastová. Doba se změnila. Jsou v módě exotické květiny, a to nejlépe ještě uměle přebarvené (modré orchideje phalenopsis a růže), často nastříkané různými třpytkami (vánoční hvězdy - *Euphorbia pulcherrima*), či dozdobené kvítky slaměnek napíchaných na ostnech, aby to vypadalo jako květy (kaktusy). Přemýšlím, proč chce být člověk klamán? Proč to dovolí? Proč je ochoten za tyto rostliny dát nemalé peníze?

**Skoro zapomenutá
krása.**

**Prostě
nevidané!!!**

Asi už toho má příroda dost a chce nám připomenout skutečnou a přirozenou krásu, která je zcela zadarmo, jen si jí všimnout. Vybrala si k tomu neobdělaná pole a louky (nejen v okolí Plzně), aby se zemědělec nemohl mračit. Zasela sama, je kouzelník a umí překvapovat. Abych byla spravedlivá, občas ukáže i svoji drsnou podobu. To abychom nebyli tak namyšlení, protože větru a dešti stejně neporučíme, jak jsme si mysleli.

**Jako
z malovaného
džbánu**

Jenže! Člověk chce také kouzlit. Nevěříte? Umí nechat zmizet dokonce rybník, a kdyby jen rybník, také vzrostlé letité olše a plochy lesa. Kam se hrabe slavný kouzelník David Copperfield. Tohle byl lomanský rybník až do roku 2013:

Tak jak to celé kouzlo probíhalo?

V roce 2014 byl rybník vypuštěn, zachraňovali jsme z bláta stovky žab.

Rok 2015:

Léto 2016 – kde je rybník?

Kouzlí se dál, jsou na řadě stromy a keře.

Zmizely letité olše.

Opravdu tady byly.

U našich tůní už kouzelník kouzlil dřív, nechal zmizet plno olší, roští a větve ovšem nezmizely, museli jsme je uklidit sami. Alespoň zatím na hromadu.

Ani ta nejspíš nezmizí, je totiž v močálu, není „při ruce“, a tak to nestojí za námahu, když je kolem plno pořádného dříví.

Jsme optimisté, proto věříme, že proces kouzlení stále probíhá, že ve finále se znovu dočkáme krásného rybníka, že budou na mýtiny vysazeny nové stromy, třeba už nejenom monokultury smrk, borovice (to už bychom si možná přáli moc), že těžbou se neponičí hojná mraveniště, že hospodář bude dobrým pánem a ochráncem toho nejcennějšího bohatství. Začali jsme hezky, skončíme také hezky. Toto jsou naši letošní pulci, je jich požehnaně. Tůně plní svůj úkol jak mají.

J. Hepová – MiSFN